SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA

16 JANUARI 1936

EEN KNUS HOEKJE IN HET WINTERBOSCH

POP'S GEBROKEN NEUSJE

Zijnde het derde avontuur van Pieter Kokoman, die in een doosje woont

IK heb jullie nog niet verteld, dat er ook een meisje bij ons in huis woont. Ze is een jaar ouder dan ik en het is een zusje van me. Ze heet Sonja. En nu zal ik je vertellen, wat Sonja op een dag tegen me zei.

Ze was nijdig op me; ze had haar groote pop in haar arm en ze zei:

„Jan! Dat heb jij gedaan!" En toen wees ze op de pop.

Ik keek, maar ik zag niets.

„Wat ?" vroeg ik.

Toen wees Sonja op den neus van de pop. Daar was een stukje af.

„Dat heb ik niet gedaan," zei ik. „Ik kom nooit aan jouw poppen. Ze zijn vervelend en ik speel er nooit mee. Dat heb ik niet gedaan."

Toen ging Sonja naar moeder. Even later riep moeder me en vroeg:

„Jan, ben jij niet aan de pop van Sonja geweest ?"

„Nee," zei ik. „Dat heb ik niet gedaan."

Ik had het ook echt niet gedaan. Ik speel nooit met die poppen van Sonja.

Maar 's avonds, voor ik naar bed moest, heb ik er over gesproken met Pieter Kokoman.

Hij zette eerst een ernstig gezicht; toen begon hij te lachen, daarna keek hij weer ernstig en dat ging zoo maar door.

„Wat heb je ?" vroeg ik.

„Ik zal het je vertellen," zei Pieter Kokoman. „Ik weet dat het niet mooi van me is, dat ik om dien poppeneus lach, maar ik kan het lachen toch niet goed laten. Ik kan er niets aan doen. Ik moet lachen, of ik wil of niet. Het is vannacht gebeurd. In de speelgoedkast."

„Vertel me alles, Pieter," zei ik. „Je hoeft voor mij geen geheimen te hebben. Je kunt me alles vertellen."

Wat er 's nachts gebeurde

„Weet ik wel," zei Pieter en hij vertelde:

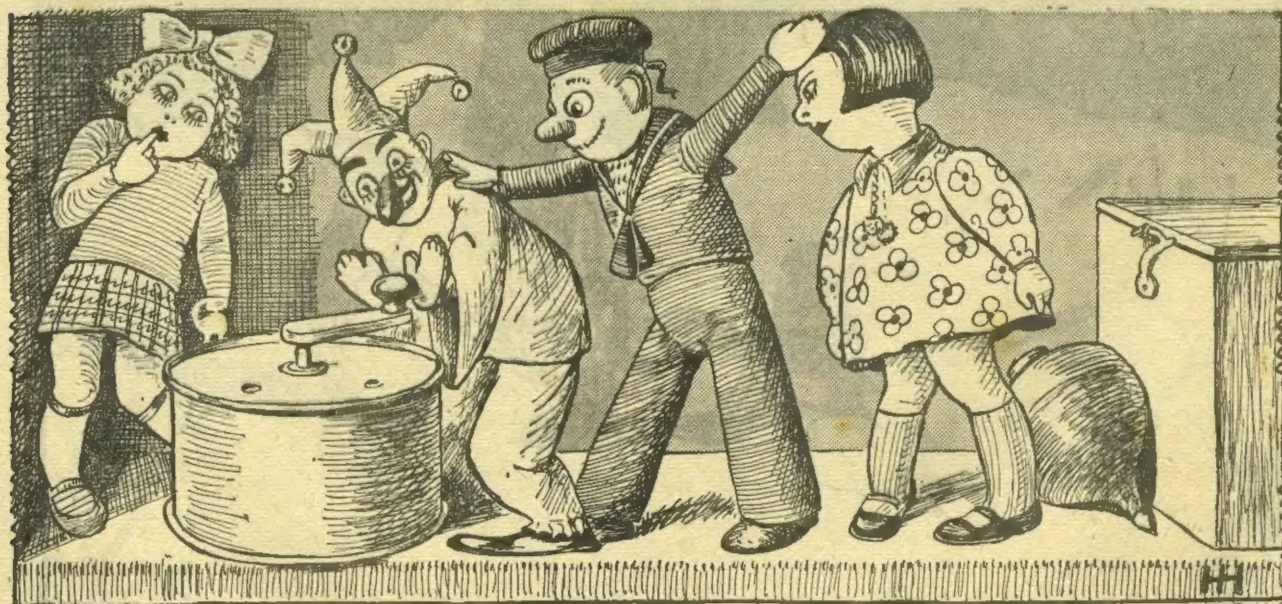
„Nou dan, vannacht zat ik in mijn doos te slapen in de speelgoedkast, toen ik ineens muziek hoorde. Ik werd er wakker van. Ik luisterde. Het was de speeldoos van Sonja. Ik wist natuurlijk nog niet, wie er aan draaide. Maar ik hoorde de poppen van Sonja met elkaar praten. En toen hoorde ik, dat ze een feestje hadden. Ik weet niet waarom, want dat heb ik niet gehoord. Ik kon van het lawaai niet slapen. En ineens ging mijn doosje open en ik moest er uit springen. Ik wou liever slapen, maar ik kan het springen nu eenmaal niet laten. Nou, toen ik er uit was, hoorde ik alles. De drie poppen van Sonja waren er, en Rikiri, de Hanswurst, en Jonnie, de matroos. En ze hadden zooveel plezier met elkaar, dat ik ook plezier kreeg.

Ik begon al te lachen, want ik dacht, dat ze het leuk vonden, als ik er bij was. Maar daar ging het niet om. Want Rikiri zei:

„Je moet niet denken, dat we je zoo aardig vinden, hoor. Je bent een vervelende kwast."

„Pieter," vroeg ik, „wat is een kwast ?"

„Nou," zei Pieter, „het kan zoo'n ding zijn, waar je mee verft of waar je moeder de borden mee schoon

De poppen en Rikiri de Hanswurst en Jonnie de Matroos hadden een feestje in de speelgoedkast.

maakt, maar daar lijk ik heelemaal niet op. En het kan ook een glas citroen zijn met suiker. Daar lijk ik ook niet op. Daarom dacht ik, dat het een echte Hansworstengrap was en ik zei maar niks.

Rikiri zei: „Je mag er alleen bij zijn, omdat je zoo gek springen kunt. We zullen 'n grap met je hebben."

Toen haalden ze die pop er bij van Sonja. Rikiri en Jonnie duwden het dekseltje van mijn doos dicht en toen hoorde ik Rikiri zeggen:

„Moet je es kijken, wat er op dat deksel ligt."

De gebroken neus

Ik begreep eerst niet, wat de Hansworst wilde, maar even later ging het dekseltje weer open en ik sprong er uit. Ik sprong met mijn hoofd tegen den neus van de pop. En toen was de neus stuk.

Maar nu kan je meteen zien, hoe dom poppen zijn, want die pop was woedend op me. Ze schudde nijdig aan mijn veer heen en weer, ze maakte zich erg kwaad en ze riep, dat ik een naarling was en een leelijkerd. Dat is natuurlijk heelemaal niet waar, want ik had het niet gedaan. Rikiri en Jonnie hadden mijn doos opengemaakt en daardoor was dat gebeurd. Ik kon er niets aan doen."

„Pieter," vroeg ik, „heb jij je geen pijn gedaan aan je hoofd?"

„Ik weet niet wat pijn is," zei Pieter, „ik voel nooit pijn. En de pop had ook geen pijn, ze was alleen maar kwaad, omdat haar neus een beetje stuk was. Maar ik kon er niets aan doen. Ik moet afwachten, tot iemand mijn doosje openmaakt en dan moet ik springen, of ik wil of niet. Dat weet je wel."

Ik wist het heel goed. Ik ging naar Sonja en ik vertelde haar, wat ik van Pieter Kokoman gehoord had.

„Arme pop," zei Sonja, „wat zal ze een pijn hebben aan dat neusje."

En nu zag ik, dat de pop een pleister had op haar neus.

„En wat je zegt, daar geloof ik niets van," zei Sonja. „Hoe kan dat nou? Rikiri en Jonnie k u n n e n dat niet gedaan hebben. Dat kunnen poppen niet. Jij hebt het natuurlijk gedaan."

„Nee," zei ik, „ik heb het echt niet gedaan."

„Dan moet ik je wel gelooven," zei Sonja.

Maar weet je wat ik nu zoo gek vind? Sonja zegt, dat Rikiri en Jonnie het niet gedaan hebben, omdat ze poppen zijn. En ze zegt, dat poppen niet bewegen. Goed. Maar ze zegt ook, dat die pop zoo'n pijn heeft aan haar neus en ik weet zeker, dat poppen nooit pijn hebben.

Ik heb 't tegen Pieter Kokoman gezegd. En hij zei:

„Jan, meisjes zijn altijd dom. Voor ik bij jou kwam, wist ik ook niet, of ik een jongen was of een meisje. Maar jij hebt dadelijk gezien, dat ik een jongen was. Anders zou je me niet Pieter genoemd hebben, maar Mientje of Nellie. Ik ben blij dat ik geen meisje ben. Maar Rikiri heeft het toch gedaan."

Ik weet het niet, het lijkt wel vreemd. Maar als Pieter Kokoman het zegt, dan moet ik het toch gelooven. Hij is geen jokkebrok. A. van O.

BANG NEGERINNETJE

EEN kleine negerin,
Zoo bruin als chocolade,
Die kreeg een keertje zin
Om pootjes te gaan baden.

ZE trok haar badpak aan,
— Haar nieuwe voor een keertje —
En stapte toen voldaan
Den weg op naar een meertje.

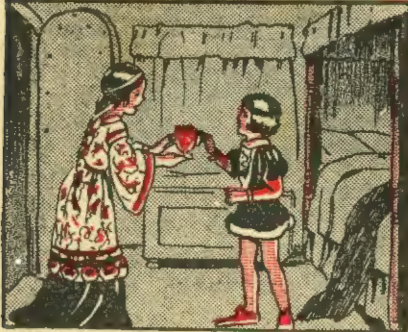
DRA zat z' op haar gemak
In 't koele golfgeklater.
Daar sprong, met luid gekwak,
Een.... kikker in het water.

DE kleine negerin
Die nam van schrik de beenen,
Ze vloog een boschje in,
En was voorgoed verdwenen.

G. L.

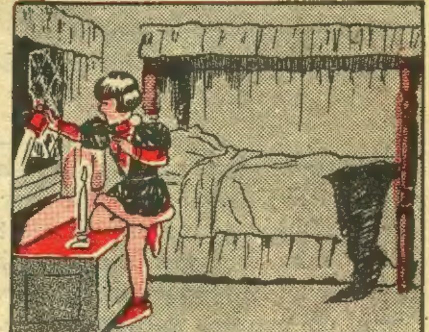
de dansende PRINSESJES

ZE HIELD EEN BEKER IN DE HAND, DIEN ZE BERT REIKTE MET DE WOORDEN: "HIER HEB JE EEN BEKER HEERLIJKE WIJN, DIE JE GOED ZAL DOEN, NU JE ZOO MOEDE BENT."

"WEL BEDANKT," ZEI BERT. "ZOODRA IK ME ONTKLEED HEB, ZAL IK DEN WIJN OPDRINKEN." TOEN GING DE PRINSES HEEN. BERT HAD AL BEGREPEN, DAT DE WIJN 'N SLAAPDRANK WAS.

"DACHTEN ZE SOMS, DAT ZE ME ZOO FOPPEN KONDEN?" BROMDE DE KNAAP. "DAT ZAL DEZEN KEER NIET GELUKKEN." EN HIJ OPENDE HET VENSTER, OM DEN WIJN WEG TE GOOIEN

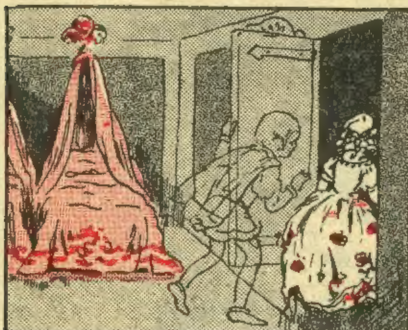
DAARNA LEGDE HIJ ZICH IN BED EN DEED ALSOF HIJ IN DIEPEN SLAAP VERZONKEN WAS. AL SPOEDIG KWAM HEEL STILLETJES DE PRINSES BINNEN OM TE ZIEN OF HIJ AL SLIEP.

ZE VOND DEN BEKER LEDIG EN GING HEEN. TOEN HOORDE BERT HAAR ZEGGEN: "NU VLUG ONZE BALJAPONNETJES AAN!" DE JONGEN SPRONG UIT BED EN MAAKTE ZICH ONZICHTBAAR

HAASTIG GING HIJ DE KAMER DER PRINSESJES BINNEN, WAAR HIJ NOG JUIST ZAG, HOE DE MEISJES 'N WANDSPIEGEL GELIJK EEN DEUR OPENDEN EN DOOR DE OPENING VERDWENEN.

MUISJESTIL VOLGDE DE ONZICHTBARE JONGEN DE PRINSESJES DOOR DE GEHEIME DEUR, ALVORENS DEZE ZICH VANZELF EN ZONDER GELUID TE MAKEN SLOOT.

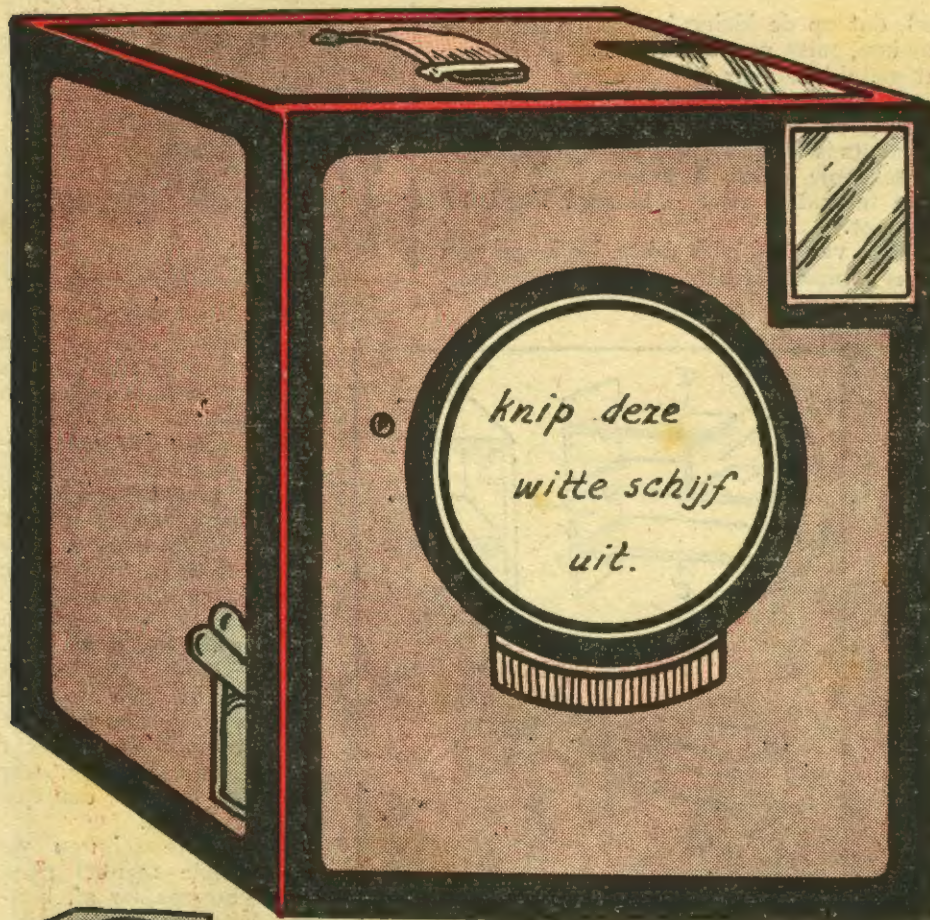

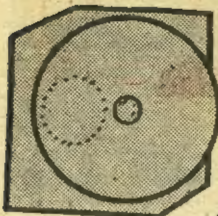
MAAR BIJ ONGELIJK TRAPTE HIJ OP DEN SLEEP VAN HET JONGSTE PRINSESJE, DIE DAAR HEEL ERG VAN SCHROK. ZE ZAG ANGSTIG OM ZICH HEEN, DOCH ONTDEKTE NIETS BIJZONDERS.

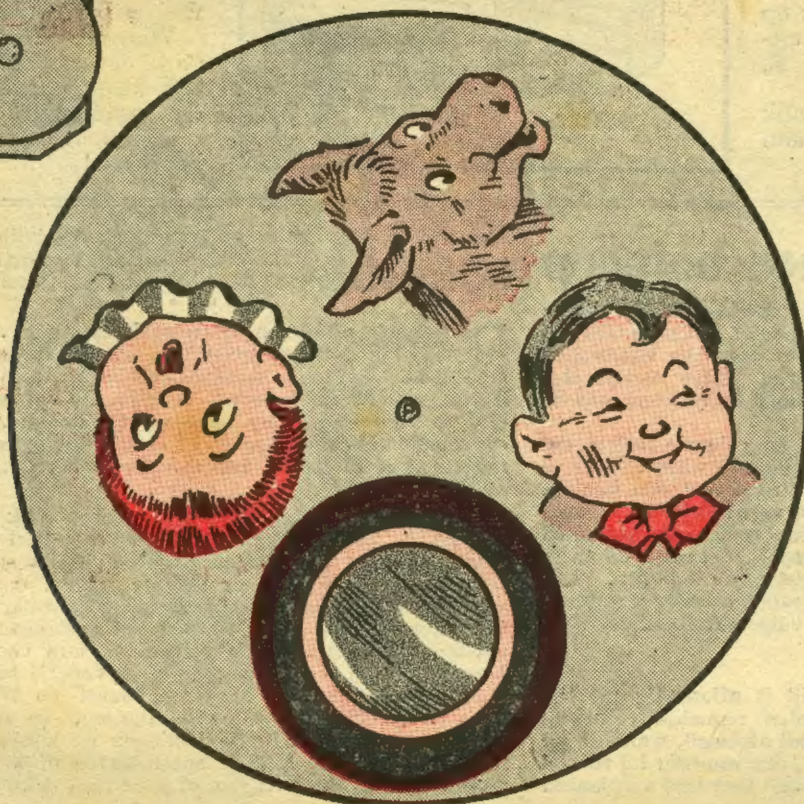

"HET WAS PRECIES ALSOF ER IEMAND OP MIJN SLEEP TRAPTE!" ZEI ZE. "WAT ZIJN DAT VOOR DOMME VERZINSELS!" BERISPTE HAAR OUDSTE ZUSTER. "HIER IS TOCH NIEMAND!"

ONS EIGEN FOTOTOESTEL

Ga eens even staan, dan zal ik een leuk kiekje van je maken.

DEZE week gaan we eens even een fototoestel maken, waarmee we de anderen foppen kunnen, tenminste, wanneer die tot de ijdeltuiten behooren en graag hun portret op een foto vereeuwigd zien.

We beginnen natuurlijk met de heele plaat op stevig karton te plakken en die onder een stapel zware boeken of onder een pers goed vlak te laten drogen.

Dan knippen we de schijf voorzichtig en netjes langs den omtrek uit.

Vervolgens is het kiektoestel aan de beurt, dat we eveneens nauwkeurig langs den buitenkant uitknippen.

In het midden van het toestel bevindt zich een witte cirkel, dien we met behulp van een scherp mesje uitsnijden, zoodat er een mooi rond gat ontstaat.

De schijf wordt nu achter het toestel gelegd en wel zoo, dat punt P van de schijf achter punt P van het fototoestel (links van de ronde opening) komt te liggen. Met behulp van een papierklemmetje — of als we dat niet hebben een zoogenaamden drukknoop of vrijgezellenknoop — die we door beide punten P steken, bevestigen we de schijf draaibaar achter het toestel. Het kleine, grijze teekeningetje laat zien, hoe de achterzijde er dan wel uitziet.

Voor we beginnen te fotografeeren, draaien we de schijf eerst zoo rond, dat de lens achter het ronde gat van het toestel komt te liggen.

Thans zijn we gereed om opnamen te maken. Laat een van je vriendjes zich opstellen voor het maken van een foto en zeg hem, dat hij vooral goed naar de lens moet zien.

Wanneer het slachtoffer dan heel rustig naar je camera staat te kijken, draai je snel de schijf even zoo, dat in plaats van de lens een heel goed lijkend portret door de opening zichtbaar wordt.

Voor knutselaars, die boekenwurmen zijn

EEN BOEKENMEUBEL, DAT EEN SIERAAD IN ONZE KAMER ZAL ZIJN

HET aardige boekenmeubel, dat op de kleine teekening afgebeeld staat, kunnen we zelf maken, mits we een klein beetje handigheid in timmeren en wat geduld hebben.

Zooals je ziet, is het een kleine bibliotheek, waarop je boeken prachtig tot hun recht zullen komen, terwijl er zich nog een afsluitbaar kastje in bevindt en er bovenop nog plaats is voor een paar aardige pulletjes, een cactus, het model van een scheepje of iets dergelijks.

Ben je besloten dit meubeltje te maken voor je kamer? Goed, let dan maar op, hoe je het doen moet.

Je gebruikt voor het geheel hout van 1½ c.M. dikte. De keuze van het hout laat ik aan jezelf over; misschien heb je nog wat geschikt hout staan.

Eerst zaag je de volgende drie zijden:

plank A (zie teekening) 68½ c.M. lang × 18 c.M. breed
plank B (zie teekening) 81½ c.M. lang × 18 c.M. breed
plank F (zie teekening) 22 c.M. lang × 18 c.M. breed

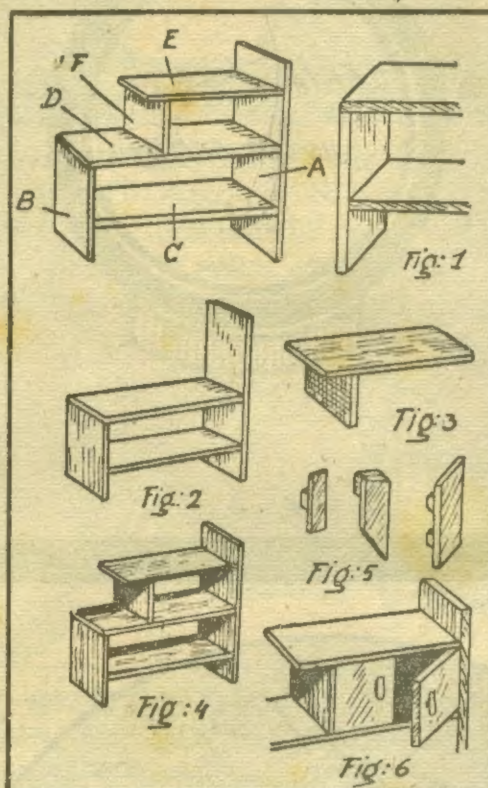
Vervolgens komen de drie horizontale planken aan de beurt, welke als volgt worden:

plank C 60 c.M. lang × 18 c.M. breed
plank D 61½ c.M. lang × 18 c.M. breed
plank E 45 c.M. lang × 18 c.M. breed

Om nu den boel in elkaar te zetten, neem je eerst plank D, die je aan een kant boven op de zijde B schroeft en aan den anderen kant op gelijke hoogte tegen zijde A bevestigt door middel van schroeven. Plank C schroef je 22 c.M. lager tusschen B en A vast, (fig. 1 en fig. 2).

Het schotje F schroef je nu op 10 c.M. afstand van een der uiteinden loodrecht op plank E, zooals fig. 3 laat zien.

Dit stel plaats je dan op plank D en bevestigt het aan D en aan A, gelijk fig. 4 aangeeft.

Aan de achterzijde sluiten we nu het meubel af, door er tusschen de planken een stuk triplex-hout tegen aan te spijkeren.

Thans zijn de twee deurtjes aan de beurt, die we 22 c.M. hoog maken en elk door twee scharniertjes met de opstaande kanten F en A verbinden, zoodat de deurtjes tusschen plank E en plank D komen te zitten en daar een kastje vormen.

Twee houten of metalen knoppen brengen we vervolgens op de deurtjes aan (fig. 6), terwijl we, wanneer we heel handig zijn, nog een slot op de deurtjes kunnen maken.

Ten slotte schuren we het geheele meubel goed met schuurpapier af, beitsen het met notenbeits, zetten het in de was en wrijven die dan prachtig uit.

Wanneer je het meubelstuk liever met een kwast een kleurtje geeft, kun je dat natuurlijk ook doen.

Ziezoo, timmerlui, aan het werk!

Geleerdheid in een notedop

KUN je je voorstellen, dat de menschen in Europa in vroeger tijd niet eens suiker kenden? Noch de Grieken noch de Romeinen noch onze Germaansche voorouders gebruikten suiker, als ze hun spijzen wilden zoeten. Het eenige middel, waarover de Germanen beschikten, was de honing van wilde bijen.

Onze voorouders waren trouwens geharde lieden, die niet zoo heel erg op zoetigheden gesteld waren. Maar ze wisten ook nog op andere manier raad met den honing. Ze lieten ze gisten en dan kregen ze heerlijken „honingwijn", de koppige m e d e. En daar wisten ze best raad mee, hoor, als ze hun feesten vierden, met een wild zwijn aan het spit, en groote hoorns met mede ledigden. Vaak genoeg gebeurde het dan, dat ze midden onder een dronk in slaap sukkelden en pas den volgenden ochtend weer wakker werden.

* * *

HET Nederlandsche woord mijl is afkomstig uit het Latijn. De Romeinen noemden namelijk een mijl den afstand, dien een soldaat had afgelegd, wanneer hij 1000 dubbele passen had gedaan, dus wanneer hij zoowel den rechter- als den linkervoet 1000 keer had verplaatst. Duizend in het Latijn nu is „mille". Als jullie 1000 keer zoowel den rechter als den linkervoet verplaatsen, heb je nog lang geen mijl, want jullie hebt nog veel te korte beentjes.

* * *

DE jongste officieren ter wereld zijn twee.... meisjes, namelijk de dochtertjes van den gouverneur van den staat Kentucky, welke 'n onderdeel vormt van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Ze zijn pas vijf en tien jaar oud en door hun vader benoemd tot kolonel. Ze hebben een mooie uniform gekregen en als ze flink geleerd hebben, mogen ze er in spelen. Dat is nog eens heerlijk, nietwaar?

* * *

ONZE speelkaarten komen oorspronkelijk uit Voor-Indië. Ze zagen er toen natuurlijk heel anders uit, want dat alles is al duizenden jaren geleden en ze werden ook niet gebruikt om er mee te spelen, doch dienden voor de vervulling van godsdienstige gebruiken. Pas vele tientallen eeuwen later werden het speelkaarten, en als zoodanig hebben ze in de veertiende eeuw voor het eerst Europa, en wel de Italiaansche stad Venetië bereikt. Van daar drongen ze naar Midden-, Noord- en West-Europa door en geleidelijk werden de figuren, die er op voorkwamen, veranderd in de koningen en koninginnen, die nog altijd op onze huidige speelkaarten prijken. Je moet je ouders maar eens vragen, of je ze mag bekijken.

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

SPREEKWOORDEN EN ZEGSWIJZEN

DE teekening bevat vier afbeeldingen, die elk een bekend spreekwoord of een bekende zegswijze voorstellen.

Nu moet je die vier afbeeldingen een voor een eens goed aankijken en zien, of je er achter kunt komen, welke zegswijze of welk spreekwoord met de teekeningen bedoeld worden.

In Sjors van de volgende week kun je dan bij de raadseloplossingen de vier antwoorden vinden en zoodoende nagaan, of je ook de juiste spreekwoorden en zegswijzen gevonden had.

DE GEHEIMZINNIGE DRIEHOEK

DEZE geheimzinnige driehoek is in drie deelen verdeeld, die elk een geteekende voorstelling bevatten.

Wat je nu te doen hebt? Wel, van elk der drie voorstellingen moet je den naam zoeken. Wanneer je die drie namen gevonden hebt, neem je van elken naam de beginletter. En ten slotte moet je van die drie beginletters den naam van een bekenden vogel vormen.

Welke vogel wordt nu met dezen geheimzinnigen driehoek bedoeld?

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

HET MOEDIGE LOODEN SOLDAATJE.

Na het Sinterklaasfeest was er in den speelgoedwinkel een looden soldaatje overgebleven. Dit soldaatje nu wilde graag de wereld zien; dus borstelde hij netjes zijn uniform af, stak een lucifer aan om licht te hebben en ging de deur uit. Buiten was het donker gelijk in een tunnel, zoodat het soldaatje geen hand voor oogen kon zien. Net wilde hij weer naar huis gaan, toen een schildpad uit het bosch geloopen kwam en aanbood 't soldaatje als een ruiter te paard op zijn rug naar den voet van den berg te brengen. Doch op 't zelfde oogenblik kwamen er vijandelijke soldaten voorbij op paarden. Ons dappere soldaatje sprong ongemerkt op de laars van een der voorbijrijdende vijanden. Weldra werd halt gehouden bij de poort eener groote stad, waar de vijanden een bom met brandende lont verstopten om dan de beenen te nemen. Ons looden soldaatje, die de slapende stad bedreigd zag, trachtte de lont met zijn mond te dooven. Toen de zon opkwam, zagen eenige mannen voor de poort een uitgedoofde bom en daarnaast eenige druppels gesmolten lood: het dappere soldaatje had zich opgeofferd om de stad voor een ramp te behoeden!

RAADSELRIJMPJE. — De letter R.

DE KLUIZENAAR EN DE WOLVEN

MIDDEN in 't groote bosch woonde eens een kluizenaar, die daar geheel alleen met zijn hond Hektor leefde.

Eens toen de kluizenaar nootjes gezocht had onder de boomen, hoorde hij hoe de trouwe Hektor woedend begon te grommen. De man begreep, dat er onraad was en hij haastte zich dus met zijn hond naar huis.

Nauwelijks was hij in zijn hut aangekomen en had hij de deur goed gesloten, of een aantal hongerige wolven sprongen om de armelijke woning heen. Maar gelukkig, de kluizenaar en zijn hond waren bijtijds in veiligheid.

Kun je op de teekening de wolven reeds zien? Hoeveel wolven waren er in het geheel?

SJORS VOORZITTER VAN D' REBELLEN-CLUB

EN DE HERVONDEN SCHAT.

